

महाभयनिवारणार्थं तत्रैव ।
 “श्रीपूर्वो नरसिंहो हिर्वायादितरतकु सः ।
 त्रिःसप्तकालो जपसु महाभयनिवारणः ॥”
 कालविशेषे तु मङ्गलार्थं विष्णुधर्मोत्तरे
 श्रीमार्कहेयवच्चंवादे ।
 “पुरुषं वामदेवच्च तथा सङ्कर्षयं विभूम् ।
 प्रद्युम्नमनिरुद्धच्च क्रमाद्वेषु कौर्त्तयेत् ॥”
 अव्येषु संवत्सरादिषु पञ्चसु ॥
 “बलमनं तथा क्षणं कौर्त्तयेदयनहये ।
 माधवं पुखरीकाक्षं तथा वै भोगशायिनम् ॥
 पद्मनाभं छूटौकेषं तथा देवं त्रिविक्रमम् ।
 क्रमेया राजग्राहूलं ! वसन्नादिषु कौर्त्तयेत् ॥
 वामनं श्रीधरचैव छूटौकेषं तथैव च ॥
 दामोदरं पद्मनाभं केशवच्च यद्युतम् ।
 नारायणं माधवस्त्रीविनिरुद्धच्च तथा क्रमात् ॥
 चेचादिषु च मासेषु देवदेवमनुसारेत् ।
 प्रद्युम्नमनिरुद्धच्च पञ्चयोः क्षणयुक्तयोः ॥
 सर्वं: शब्दं; शिवः स्थाणभूतादिनिधिरथयः ।
 आदिवादिषु वारेषु ऋमादेवमनुसारेत् ॥
 विश्वं विष्णुर्वृष्टकारो भूतभयभवत्प्रस्तुः ।
 भूतभृद् भूतकृद् भावो भूतात्मा भूतभावः ॥
 अव्यक्तः पुखरीकाक्षो विश्वकर्मा युचित्रवाः ।
 सम्बोधो भावनो भर्ता प्रभवः प्रसुरैवरः ।
 अप्रमेयो छूटौकेषः पद्मनाभोऽमरप्रसुः ।
 अग्नाद्वा: श्राव्यतो धाता क्षणाच्चेतान्यनुसारेत् ॥
 देवदेवस्त्र नामानि वित्तिकादिषु यादव ।
 ब्रह्मायं श्रीपतिं विष्णुं कपिलं श्रीधरं प्रसुम् ।
 दामोदरं छूटौकेषं गोविन्दं पद्मवृद्धनम् ।
 भूधरं गदिनं देवं शशिनं पवित्रं तथा ॥
 चक्रिष्वच्च महाराज ! प्रथमादिषु संसारेत् ॥”
 प्रथमादिषु प्रतिपदादिषु ।
 “सर्वं वा सर्वदा नाम देवदेवस्य यादव ॥
 नामानि सर्वाणि जनाईनस्य
 कालच सर्वं: पुरुषप्रवीरः ।
 तस्मात् सदा सर्वगतस्य नाम
 ग्राह्यं यथेष्ट वरदस्य राजन् ॥”
 विविधकामसिद्धये च पुलस्योत्तौ ।
 “कामः कामप्रदः कामः कामपालक्ष्या हरिः ।
 अग्नव्यो माधवचैव कामसिद्धये यजेत् ॥
 रामः परशुरामच्च त्रिसिंहो विष्णुरेव च ।
 विक्रमस्त्रेवमादैनि जायाद्विजित्तुभिः ।
 विद्यामभ्यस्ता गिर्वं जपयः पुखोत्तमः ।
 दामोदरं बन्धगतो निवासेव यजेत्ररः ।
 केशवं पुखरीकाक्षमनिश्चं हि तथा यजेत् ।
 तेव वायाद्वा सर्वासु छूटौकेषं भयेत् च ।
 अच्युतचान्द्रतच्च यजेदैषविष्णु ।
 संग्रामाभिसुखो गच्छन् संसारेद पराजितम् ॥
 चक्रिणं गदिनेष्व शार्ङ्गिर्यं खड्गिणं तथा ।
 जैमार्थं प्रवस्त्रिण्य दिल्लु प्रायादिषु यजेत् ॥
 अजितचान्द्रप्रसुवे सर्वं वर्षेन्द्रं तथा ।
 संकरेत् पुखयो भक्ता अवदारेदु सर्वदा ।

नारायणं सर्वकालं त्वत्प्रस्तुतवादिषु ।
 यद्युत्तच्चपीडासु देववायाद्वा सर्वतः ॥
 दस्युवैरिनिवेदिषु व्याजसिंहादिष्टके ।
 अव्यक्तारे तमस्तीत्रे नरसिंहमनुसारेत् ॥
 अग्निदाहे समुत्प्रे संसारेच्चलग्रायिनम् ।
 गरुदङ्घजानुसारणादृविषवीर्ये अपोहति ।
 खाने देवार्चने होमे प्रणिपाते प्रदक्षिणे ।
 कौर्त्तयेद्गवत्ताम वासुदेवति तत्परः ॥
 खापने वित्तवायादेरपथाने च दृष्टये ।
 छूटौर्वेत तत्पत्रा भूत्वा अनन्ताच्छत्कीर्तनम् ॥
 नारायणं शार्ङ्गिर्यं श्रीधरं पूरुषोत्तमम् ।
 वामनं खड्गविनाच्च दृष्टखने सदा स्मरेत् ॥
 महार्यवादौ पर्यंक्षशायिनच्च नरः स्मरेत् ॥
 वलभ्रं सन्धुर्धार्यं सर्वकर्माणि संसारेत् ॥
 जगत्पतिमप्यार्थं सुवृन् भक्ता न चीर्तात् ।
 श्रीपूर्णं सर्वाच्युद्धिके कर्मस्थापु ग्रकीर्तयेत् ॥
 अरिष्टेषु हृषीवेषु विष्णोकच्च सदा जपेत् ।
 मरव्यपातायिजलवन्धनादिषु च्छ्वयु ॥
 खतकपरतनेषु वासुदेवं जपेद्वयः ।
 सर्वार्थशक्तिकुलस्य देवदेवस्य चक्रिणः ।
 यथाभिरोचते नाम तत् सर्वार्थेषु कौर्त्तयेत् ।
 सर्वार्थसिद्धिमासोति नान्नामेकार्थात् यतः ॥
 सर्वार्थेतानि नामानि परस्य ब्रह्मणो हरे: ॥”
 एवं विष्णुधर्मोत्तरे च मार्कहेयवच्चंवादे ॥
 किञ्च ।
 “कूर्मं वराहं मतस्यं वा जलप्रतरणे स्मरेत् ।
 भाजिण्यामिजने जपेष्वाम त्वच्छित्तम् ॥
 गरुदञ्घजानुसारणादापदो सच्चते नरः ।
 चक्रिरुद्धिरोदोगविषवीर्यं शार्ङ्गिर्य ॥
 वलभ्रन्तु युद्धार्थं क्षम्बारम्भे छलायुधम् ।
 उत्तारणं वायिच्यार्थं राममध्यदये त्रुप ॥
 मात्सुर्यं मङ्गलं विष्णुं मात्सुर्येषु च कौर्त्तयेत् ।
 उत्तिष्ठन् कौर्त्तयेषिष्णुं प्रस्तुतु माधवं नरः ॥
 भोजने चैव गोविन्दं सर्वं च मधुरुदनम् ॥”
 सत्रेवाच्यत ।
 “कौर्त्तयेषिष्णुं भोजने च जनाईनम् ।
 शृण्ये पद्मनाभस्त्रं मैथुने च प्रजापतिम् ॥
 संग्रामे चक्रिणं कृहं स्थानभंगे त्रिविक्रमम् ।
 नारायणं विषोत्सर्गं श्रीधरं प्रियस्त्रिमे ॥
 जलमध्ये वराहच्च पावके जलशायिनम् ।
 कानने नरसिंहच्च पर्वते इत्यनन्दनम् ॥
 दुःखप्रे स्त्रे गोविन्दं विष्णुं मधुरुदनम् ।
 मायासु वामनं देवं सर्वकार्येषु माधवम् ॥”
 किञ्च ।
 “कौर्त्तयेषिष्णुरेवच्च अवृत्तेष्वपि यादव ! ।
 कार्यारम्भे तथा राजन् ! यथेष्ट वाम कौर्त्त-

भगवद्गीकारित्वम् । यथा, महाभारते भगवाच्चम् ।
 “कृष्णमेतत् प्रवृद्धं मे हृदयान्नापसर्पति ।
 यज्ञोविन्देति चुकोश लक्ष्मीं मां दूरवासिनम् ॥”
 चादिपुराणे श्रीकृष्णाच्चर्त्तव्यादे ।
 “गीता तु भम नामानि नर्तयेष्वम सन्तिष्ठौ ।
 इदं ब्रवीमि ते सर्वं क्रीतोऽहं तेन चार्ज्यन् ॥
 गीता च भम नामानि रहन्ति मम सन्तिष्ठौ ।
 तेषाम्भवं परिक्रीतो नान्यक्रीतो जनाईनः ॥”
 एवं श्वला च भम नामानीत्वादि ॥ विष्णुधर्मे
 प्रकारादेन ।
 “जितं तेन जितं तेन जितं तेनेति निष्ठितम् ।
 चिक्राये वर्तते यस्य हरित्वाच्चरद्वयम् ॥”
 इति तत्रैव ११ विलासः ॥
 भगवत्सान्निधलक्ष्मानि यथा । हयग्रीषै ।
 “तस्मिन्देव सुहृत्ते तु हर्षो वा भयमेव च ।
 चहुभूमो विषमों वा चासो वा जायते यदि ॥
 आमोहः परमोहो वा स्त्रियं परमं तथा ।
 अशुतानां श्रुतिर्वास्त्रात् गाचारां वाय
 वेष्यः ॥”
 आमोहो मौष्ट्रियेष्वः । परमोहो चूर्च्छ्वां ।
 “वैरायं नेत्रोर्वास्त्राहर्षः कन्धपै एव वा ।
 परमो विषायो वाय दिव्यो वा अूयते ज्ञनः ॥
 दिव्यवादित्वादिव्यो वा गन्धर्वनगरस्य वा ।
 हर्षनं जायते काले तस्मिन् सुरगणाच्चित्तम् ॥
 नरा नार्योऽथ दृश्यन्ते गायनीयाण्य इर्षिताः ॥
 नन्दित्वूर्ध्वर्यो वापि अूयते हृदस्यां छन्दिः ॥
 दिव्यगत्या रसा वापि एकस्यापि भवन्ति इह ॥
 लिङ्गेरेते विजानीयात् तत्र सन्तिहितं हरिम ॥
 प्रभा चैव विषेषण च्छलतीव च दृश्यते ।
 स्फुरन्तीव च दृश्येत प्रतिमा च विषेषतः ॥
 स्फुरन्तीव च दृश्येत प्रतिमा च दृश्यते ।
 वीक्ष्यमाणो जनस्त्रियं प्रचुरं इव लक्ष्यते ।
 एतेषु लक्ष्येत्वा यस्त्रियस्त्रं सन्तिहितो हरिः ।
 विषेषाद्वया प्रस्त्रेषु क्षक्तिवायोपमं ज्ञाचित् ॥
 छविं वच्च प्रभां पश्येत् पद्मरागप्रभां यथा ।
 सौहामीनीप्रभां पश्येत् प्रतिमायां ज्ञाचिद्वयदि ॥
 एतेषु लिङ्गेषु वोद्वयस्त्रं सन्तिहितो हरिः ।
 विक्षिरा इव केचित् चक्षुं जाग्रा इव तथापरे ।
 विभासा इव केचित् प्रतिमा इव तथापरे ।
 जलन् इव चायस्ये मता इव तथा यदि ।
 चिच्छाया इव केचित् विवशा इव केचित् ।
 भवन्ति तत्र चोक्त्वाः प्रमत्ता इव चापरे ।
 लिङ्गेरेते सु बोद्वयस्त्रं सन्तिहितो हरिः ॥”
 इति श्रीहरिमत्तिविलासे १८ विलासः ॥
 (शिवः । यथा, महाभारते । १३ । १७।१२.७।
 “निवेदनः सुखाजातः सुगन्धादो महाध्वनः ।
 गन्धपालो च भगवान् चत्त्वान् चर्वं-
 नेति भव्यते अनेति वा । भज + “पीछे-